

DRUŠTVENE VESTI

Deset grozdov pijanstva.

Na Ruskem so v prejšnjih časih pili mnogo vode in vina. Zato so bili tudi protialkoholisti na delu in pijancev niso opisovali v preveč rožnati luči. Posebno drastično opisuje njihove grehe kot deset grozdov pijanstva znameniti Dimitrij Rostovskij.

Prvi grozd je otemnenje duha. Človek izgubi zavednost. Od želodca, napolnjenega z vinom, se vzdigujejo vinske pare, delujejo na mozeg in omračujejo um. Zato v stanu pijanosti mnogi ničesar ne pomnijo, ne vedo, kaj delajo in kaj govoré, so kakor brezumni. In naj se zgodi, kar hoče, kako hudo delstvo, nesramnost ali poboj — jutri ne bodo ničesar vedeli. Tem veljajo besede sv. pisma: »Tepli so me, pa me ni bolelo, vlačili so me, a nisem čutil. Kdaj se bom zbudil in zopet dobil vino?« (Preg. 23, 35.)

Drugi grozd je nesramnost. Pijanec, ki je izgubil zavest, nič ni sram. Njegova govorica je gnusna, nečista, nesramna in žaljiva. Njegova usta so podobna živinskemu hlevu, napolnjenemu s smradljivim gnojem, a jezik je lopata, ki to smradljivost izmetava. Srce takega človeka je sedež zlega, iz katerega ne more kaj drugega priti, kot zlo po besedah sv. pisma: »Hudoben človek iz hudega zaklada hudo prinaša, zakaj iz obilnosti srca usta govoré.« (Luk 61, 45.)

Tretji grozd na trti pijanstva je izdaja tajnosti. Pijanec odkrito pripoveduje vsem in vsakemu vse tajne reči, svoje in tuje, katere je skrbno skrival v globini svoje duše in je o njih molčal, dokler je bil trezen. In kar se je že davno zgodilo in pozabilo, to zopet vleče na dan, obuja takorekoč mrtve-

Dolžnost matere: otroško perilo mora biti posebno čisto

Kako često se pripeti — zlasti pri slabo opranem perilu — da zaostane v tkanini nesnaga in bolezenske kali, ki zelo lahko škodljivo vplivajo na nežni in občutljivi organizem otroka. Zato je baš za otroško perilo Radion tako odlično pralno sredstvo. Že pri kuhanju prehaja namreč na milijone kisikovih mehurčkov s čistilno peno mila vred skozi perilo, ga temeljito opere in uniči vse bolezenske kali.

* Kar je dobro za otroško perilo, velja seveda še v večji meri tudi za vse drugo perilo v gospodinjstvu in družini.

Domači
izdelek

SCHICHTOV
RADION
pere vse higijenično čisto

R.J. 3-35

Zavarovanje za slučaj,
da se odreše kralj pre-
stolu.

V najnovejšem času se je odpovedal prestolu kralj Siama (za Indijo v Aziji). Že leta pred odpovedjo je sklenil vladar z raznimi zavarovalnimi družbami zavarovanja za slučaj, da bi moral s prestola. Na podlagi zavarovalnih pogodb prejema kralj letno rento v znesku 40 tisoč dolarjev.

Cerkev v obliki polovice soda.

V Kaliforniji v Sev. Ameriki in sicer v vinorodnem okrožju Asti, so zgradili za vinarje in delavce cerkev, ki zglada kakor polovica vinskega soda.

Januš Golec:

Propast in dvig.

Ljudska povest.

Vse je bilo preračunano, napeljano, z ljubeznjivostmi ovenčano in sam zlodej bi moral poriniti vmes svoje kremplje, če se ne bi posrečilo. Tako in podobno je še razmišljal in se utrjeval v veri na zmago oskrbnik Josip, predno se je lotil miške z obema rokama.

Gotovo nikoli poprej ni bil drznež tako iznenađen ter razočaran, ko v trenutku objema lepe Veronike. Objel jo je strastno z obema rokama, privil nase v najtrdnejši veri, da bo kar sama prislonila glavico k njegovemu obrazu, nekoliko pojokala radi dosedanje nesreče in trenutne blažnosti in potem — potem . . . Ni še sklenil svojih z bliskavico delujočih razmišljanj o — potem, že se mu je miška izvila in je oplazila pohotnega mačaka s svojo tačico po licu, da je kar zapelo in je napol omahnil po tleh. Predno se je prav zavedal, kaj se je zgodilo, mu je miška že

17

ušla. Njegova zaljubljenost in strast sta se prevrnili na mah v srditost razočaranja, da je doživel nekaj tako poniževalnega, da bi o tem niti sanjati ne upal. Bitje, katerega se je oklepal pred trenutki z vsem svojim mišljenjem ter poželenjem, je zasovražil in je sklenil, da se bo maščeval za raušnico na ta ali oni način, in sicer pri prvi priložnosti.

Veronika je bila mlada in z življenjem prepojen ženski svet hrepeni po opori ljubezni. Tako daleč se je bila vdala v usodo prisiljenega zakona, da bi bila odkazanega ji moža še valjubila, če bi ji le bil namignil v tem oziru z mezincem. Vsiljevati se mu ni marala ter ni mogla. Česar ni mogla izvojevati ter izkoptati iz močevega srca, to je skušala nadomestiti s spomini na mater ter na očetov dom. V obujanju spominov, ki so ji postali v stenjevski puščavi vse, ji je bil poprej osovraženi Šuškovič dobrodošel. Nikoli ni pričakovala, da bi gojil, prikrita zloba, kake posebne namene in še to glede nje, v kateri je bila ženska poštenost z materino besedo in ljubeznijo ukoreninjena liki hrast! Bila je dekle v vrtu nedolžnosti, hotela je ostati dasi v nesreči žena poštenja ter neoporečnosti. Ko jo je pohotnež objel, ni oklevala niti t.enu-

ca iz groba. In kakor pijanec hrano izmetava iz sebe, tako odkriva i tajnosti. Eno in drugo — hrana in tajnosti pri oijancu nimajo obstanka.

Četrty grozd sodomske trte pijanstva je nagnenje k meseni slasti, kakor piše sv. apostol Pavel: »Ne vpijanite se z vinom, v katerem je nečistost.« (Ef 5, 18.)

Peti grozd, poln kačjega strupa, je jeza, togota, sovraštvo, prepir, psovaje in pretep. Ko se ljudje napijejo vina, delajo, kakor govori modri v svetem pismu: »Kdo ima prepir? Kdo pade v jamo? Kdo ima rane brez vzroka? Kdo kalne oči? Ali ne oni, ki pri vinu sedé in pridno kozarce izpivajo?« (Pregov. 23, 29—30.)

Šesti žolčni grozd na trty pijanstva je poškodba in izguba zdravja. Pijancu pešajo telesne moči, tresejo se mu roke, boli ga glava, peša mu vid, boleha želodec in srce. Slabost ga obdaja, vodenika ga davi, prerana starost se bliža in dostikrat se pijanstvo konča z nesrečno smrtjo.

Sedmi grozd je zapravljjanje premoženja, izguba blagostanja kakor pravi modri Sirah (19, 1): »Delavec, ki je pijanec, ne bo obogatel in kdor majhno zametuje, bo sčasoma padel.« Koliko je ljudi, ki so bili premožni, a so vsled pijanstva prišli na beraško palico! Za zgled nam je izgubljeni sin v svetem pismu.

Osmi grozd pijanstva je izguba zvestobe. Kakor zemeljsko bogastvo jedrno upravlja pijanec tudi duhovne stvari, ker pijanec je udan vsem grehom. Treznemu se grehi gnusijo in se jih boji. Kadar pa je pijan, se mu nič ne gnusi in se greha ne boji. In človek, ki je vsled pijanstva izgubil vse plemenite lastnosti, ni deležen odrešenja in si odtuje nebesa. Sv. apostol pravi (I. Kor 6, 10): »Pijanci ne bodo posedli božjega kraljestva.«

Deveti grozd je jeza božja. Pijanec prelamlja vse božje zapovedi, zato zbuja s svojimi grehi jezo božjo. Veliki

prerok Izajija (5, 11) pravi: »Gorje vam, ki zjutraj vstajate, da se pijančevanju udajate in do večera popivate, da od vina vsi gorite.«

Deseti grozd na trty pijanstva je pa končno poguba duše. Drugi grešniki, ko se jim približa smrt, se morejo z Bogom spraviti in se kesati svojih grehov, ker je njihov um trezen. A pijanec se ne more z Bogom spraviti, ker se ne zaveda in ne vé, kdaj pride smrt. A za umirajočega brez kesanja je pogubljenje neizločno.

To so grozdi sodomskega vinograda pijanstva. Ti grozdi so v začetku sladki, a kmalu se sladkost izpremeni v grenki žolč, v kačji in gadji strup.

Po Dimitriju Rostovskem A. K.

OBLETNICA OBMEJNH KRŠĆANSKIH ORGANIZACIJ.

Marijina družba v Marenbergu obhaja svojo 25letnico. L. 1910, ko sta tukaj bila g. dekan Avguštin Hecl in g. kaplan Franc Škof, danes župnik pri Sv. Antonu v Slov. goricah, je bila ustanovljena Marijina družba za mladeniče in mladenke; sprejetih je bilo lepo število fantov in deklet. Dekliška zastava je bila izdelana istega leta pri šolskih sestrah v Mariboru, mladeniška s slovenskim napisom je bila naročena leta 1913 pri I. Heindlu na Dunaju in jo je meseca junija blagoslovil preč. g. bogoslovni profesor dr. Josip Hohnjec. Bili so najboljši fantje v kongregaciji, umsko in nravno na visoki stopinji, a se žal iz svetovne vojne niso več vrnili domov. Slava jim! Obenem z Marijinsko kongregacijo se je tudi ustanovila katoliška mladinska organizacija, Mladiška in Dekliška zveza, ki sta imeli svoje sestanke, prireditve in petje na stari pošti, pozneje v kaplaniji in slednjé pri Sv. Janezu. Spomini na tiste čase so lepi. Kot nadaljevanje tega obstoja danes katoliško Prosvetno društvo, ki ima v trgu lasten prostor. Najznamenitejši dogodek v delovanju mladinske organizacije je bil pač tedaj, ko se je pri Sv. Janezu v začetku leta 1918 podpisala majniška deklaracija in izjava poslala na Dunaj. Vse to je popisano v društveni knjižici.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Na velikonočni pondeljek je priredila naša fantovska in dekliška Marijina družba krašno versko igro: »Slehnike«. Dverana je bila nabito polna, kljub temu, da ta dan gra po večini vsak k svojcem po pisanko. Zato so morali igro ponoviti na Belo nedeljo. Igro je vodil preč. p. Ludovik Dovč, ki je spoznal globok pomen te igre in ga tudi hotel prikazati, kar se mu je tudi posrečilo. Vsa čast pa tudi igralcem, ki so se zmučeni od dnevnega dela zbirali ob večerih k vajam in nam končno pokazali moč, ki jo premorejo. Posebno dobro je odigral vlogo Slehnika Franc Šuta. Težkoče jim je delal le oder, ki je majhen. Toda, ko bodo boljše časi, se bo tudi to izboljšalo. Trojiški igralci pa s korajžo naprej! — Kš.

Sv. Marko pri Ptuj. Odkar je g. ptujski prošt dne 8. decembra lani blagoslovil našo Slomšekovo dvoranó, smo imeli v njej že 10 predstav. Izbrane so bile tako, da so se ujemale s cerkvenim časom in združevale koristno s prijetnim. Najbolj je to dokazala parišijska igra v času obiskanja, ki so jo izvajali na Tiho in Cvetno nedeljo ter na Veliki petek. Udeležencem, ki so vedno polnoštevilno napolnili dverano, je pripomogla, da so si mogli bolj živo predočiti Kristusovo trpljenje. V skladu z zahtevami modernega ljudskega odrstva so igralci radi svoje moralne neoporečenosti ustvarili tako popolne like svetopisemskih oseb, da predstava ni bila le navadna igra, ampak pravo sodoživljanje, ki ga je publika spremljala z enako resnobo kot cerkveni obred. Glavno vlogo je M. Munda podal izredno dovršeno. Močno se je potrudil tudi g. Primožič in J. Cigliar, ki je duša našega odra že več let. Zelo poštvovalni so se izkazali fantje iz Stojac in dekleta. Vso hvale zasluži tudi naš dekorater Črešnikov študent. Sploh pa so nam zmóžnosti in vztrajna volja naših fantov in deklet trdno zagotovilo, da homo dosegli še lepe uspehe.

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrletno Din 9.—

tek, kaj je njena dolžnost in kako se ji je obraniti nasilneža.

Po dejanski obrani je zbežala brez sicer v takih prilikah običajnih psovok. Zaplesalo ji je krog srca upanje, da se bo po tem doživljava izpolnilo povelje njene dobre matere:

»Vražji Šuškovič mora od hiše in potem bo moribiti boljše!«

Sklenila je, da bo predložila obračun z vsiljivcem možu in ga prosila, naj stori še on svojo dolžnost.

Kako je bila ogoljufana v nadi, da bo mož vzročil, ko bo čul, kako daleč se je spozabil ter drznil njegov služabnik. Samo nekaj je godrnjal, se praskal za ušesom in obljubil le toliko, da ga bo že posvaril in mu zakrotil, naj pusti za bodoče gazdarico pri miru.

Šuškoviču zaslužno prismojeni udarec je vrnil Veroniki mož in to s svojo mevžavostjo in pomanjkanjem iskrice ljubezni do mlade, tolikanj čedne, zveste in poštene žene!

Možev odgovor ji je pregnal vsako upanje, da bi zamoglo pštati med njima še kedaj drugače, nego je bilo doseđaj. Čsojena je bila v prebridko zakonsko

nesrečo, iz katere jo bo bogznaj kedaj odpoklicala — smrt!

Zakonski mož, ki se ne upa potegniti ter odločno nastopiti za čast svoje žene, je ali popolen bebec, ali pa — lopov!

Veronika je bila varana v upu, da bo spodil mož zasledovalca njene zakonske zvestobe. Kar je prezrl on, je hotela pokazati prej ko slej sama!

Šuškovič mora od hiše in bo tudi zginil, to je bil najtrdnjši Veronikin sklep!

Po oni zaušnici, ki je priletela iz Veronikine roke in se je ustavila na Josipovem obrazu, so se predrugačile razmere na obsežnem Pasaričevem imanju le za dva vidno.

Oskrbnik je zamenjal vljudnost, postrežljivost in zgovornost napram gazdarici z odločnim nastopom, da je zopet on namestnik in desna roka gazde. Ni iskal več Veronikine bližine, a ji je tudi kljuboval po možnosti in jo naravnost smešil vpricho služinčadi in težakov.

Veronika je prežala na tak nastop lopova, ki ji bo nudil dovolj vzroka, da ga požene na cesto.

Borzo v pravem pomenu besede

je posedal že stari Rim. Občinstvo je že tedaj kupovalo vrednostne papirje, ki so bili nabiti na gotovih točkah v mestu.

Ameriški pojmi o spomeniku.

Pred leti je hotela južnoameriška republika Ekuador počastiti spomin pesnika Olmede s spomenikom. Proračun je pokazal, da bi bil velik spomenik s kipom precej drag. Na vodilnem mestu so sklenili nakup starega kipa. Konečno so izsledili v Londonu že res stari kip lorda Byrona, o katerem je bilo upat, da bo odgovarjal ameriškim

Odprta noč in dan so groba vrata

Sv. Jurij v Slov. goricah. Nemila smrt kosi pri nas naprej, kakor tudi drugod širom naše ožje slovenske domovine. Tukaj v Partinju je umrla po mučnem trpljenju Sernečeva mama, mati našega že dolgoletnega cerkvenega pevca Antona. Polnih 46 let je bila res skrbna mati sedaj že odraslih treh sinov in še ene živé hčerke ter zvesta družica svojemu sedaj žalujočemu možu. Sicer skromna viničarjeva družina je vendar že 31 let v eni in isti viničariji. Že pokojna Ivanka, prva žena našega naravnega borca ob severni meji g. Franca Lilek v Št. Ilju, je bila njena hčerka. Bila je zelo spoštovana kot skrbna, mirna in delavna žena, kar se je posebno pokazalo, ko jo je na Cvetno nedeljo spremljalo k zadnjemu počitku veliko faranov in prijateljev. Šentjurski pevski zbor ji je zapel na domu in ob grobu pretresljive žalostinke. — Vsem preostalim naše iskreno sožalje!

Lokavec pri Zgor. Cmureku. Pri nas smo imeli v zadnjem času tri mrljice. Umrla je Lucija Kern. Bila je dobra gospodinja, velika dobrotnica revežem in svoji dobri družini je bila sama najboljši krščanski vzgled. Kot druga nas je zapustila za zmiraj viničarka Marija Simpl. Tretji mrljč je bil pa Ivan Ornik, posestnik in nekdanji čevljar. Vsem trem svetila večna luč!

Ormož. V četrtek dne 18. aprila je nemila smrt zamahnila zopet svojo neusmiljeno koso po posestniku in možu A. Plavcu iz Loperšic. Težki udarec za njegovo ženo je, ker jo je moral mož v prerani dobi zapustiti s petimi nepreskrbljenimi otročkiki. Blagemu rajnemu svetila večna luč, žalujoči ženi naše sožalje!

Polenšak. V zadnjem času je imela smrt pri nas obilno žetev. Zadeta od kapi, je umrla 77letna Majcen Marija iz Braclavec. Med nebeske krilatca je vzletela dušica 1 teden starega Šuen Franca iz Brezovec. Njemu je sledila 71letna Lovrec Marija iz Braclavec,

zadeta od kapi. Od starostne onemoglosti je umrla nad 80 let stara Šumenjak Marija iz Lasigovec. Vseled črevesnega raka je premrla 57letna Fras Marjeta iz Hlaponec. Vsem večni mir in pokoj! — Najbolj žalosten pogreb pa je bil sredo velikonočnega tedna. Pogrebci so nosili obenam dve krsti. V eni preminulega Petek Jožefa iz Polenec, v drugi 18-letnega ubitega Roškar Martina iz Pritinske, ki so ga dali starši prepeljati iz ptujske bolnišnice k mirnemu počitku na domače pokopališče. Oko se je zasolilo ob pogledu na tako dolgo vrsto ljudi in na krsto, ki so jo nosili fantje-sotovariši rajnega. Pokojni Martin je bil priden fant, ki je vsako prvo nedeljo pristopil k mladi Gospodovi, nada in upanje očeta, čisto slepega vojnega invalida. Dragi Tina! Počivaj mirno v domači zemlji! Tvojo žalostno mater, očeta, sestro in dva bratca pa naj tolaži ljubi Bog v tem težkem udarcu — vsem pa naše globoko sožalje!

Polenšak pri Ptuju. Na velikonočni ponedeljek je otožno odjeknila vest, da Domanjkovega Jožeta iz Polenec ni več med živimi. Pobrala ga je smrt v najlepši moški dobi, starega 45 let. Komu bi se ne zasolilo oko ob izgubi očeta petih nedoraslih otrok. Skrben, delaven ko mravlje, je iskal zadnji čas zboljšanja svojega zdravja v sanatoriju na Vurbergu. A vse nič ni pomagalo. Podlegel je neozdravljivi pljučni jetiki in smo ga v sredo od njegovega doma o' veliki množici prijateljev, znancev in sovaščanov spremljali na domači mirodvor k večnemu počitku. Rajni Jože je bil moč krščanskega značaja in življenja. Kakor ob zadnjem slovesu iz njegove rojstne hiše, Ti tudi potom »Slovenskega gospodarja«, čigar stalen in dolgoleten naročnik si bil, kličemo, dragi Jože: Mir in pokoj tvoji duši! Preostalim naše iskreno sožalje!

Meserček v Nemčiji. Dne 16. aprila t. l. nas je zapustil naš ustanovitelj in član Društva sv. Barbare Jožef Kepic po štirih letih mučne

vodenične bolezni, katero je vdano prenašal. Bil je vzoren katoličan ter naročnik »Domoljuba«, »Slovenca gospodjarja« in »Rafaela«, poleg tega mu je predsednik dajal še tudi »Slovenca«, katerega je z veseljem čital. Pred 25 leti je bila njegova žena Jožefa botra naši lepi slovenski zastavi. Vedno se je veselil, da bo z nami praznoval meseca junija 25-letnico društva, pa ga je Bog prej poklical k sebi. Bil je zelo priljubljen pri naših rojakih, kar je pokazal tudi njegov pogreb. Na Veliki petek smo ga spremili k večnemu počitku. Ne samo pri naših rojakih, marveč tudi pri Nemcih je bil pokojnik priljubljen, ker je marsikateremu rad pomagal s šivanjem. Doma je bil iz Most pri Kamniku. To naj služi tudi za obvestilo njegovim znancem v domovini. Priporočamo ga dobrim srcem v pobožno molitev, gospej Kepic pa izražamo naše globoko sožalje! Naj mu bo tuja zemlja lahka!

Novašička pri Gornjemgradu. Dne 14. aprila je poklical večni Sodnik pred svoj sodni stol 76letno Rotijo Laznik. Blagopokojna je bila verna katoličanka, zvesta prijateljica revežem in misijonarjev ter je bila že 41 let zvesta tretjerednica. Zelo ganljiv je bil pogreb, katerega se je udeležilo veliko število otrok in odraslih. Obranimo jo tudi mi v blagem spominu. Naj počiva v miru!

Vesela vest za trsatske romarje. Za romanje na Trsat v dneh 18. in 19. maja, s katerim je združen brezplačen let z ladjo po morju na otok Krk, je dovoljene polovična voznina tudi do posebnega romarskega vlaka (to je do Ljubljane in za Štajerce do Zidanega mosta) na vseh progah v območju ljubljanskega železniškega ravnateljstva. Če bo vsaj 400 romarjev, bodo znašali stroški potovanja s posebnim vlakom samo 5 Din in bo dobil vsak romar med vožnjo 10 Din nazaj.

predstavam in pojmom glede spomenikov. V ekvadorskem mestu Guayaquil občudujemo lahko danes kip Angleža Byrona, pod katerim je vklešan napis, da predstavlja marmornata soha ekvadorskega velikega pesnika Olmedo.

Kralj v vlogi kuharja.

Francoski kralj Ludovik XVII., ki je imel vedno dober tek kakor vsi Bourbonci, je bil izvrsten kuhar. Najrajši se je pečal z izumom novih jedil. Najvišji dvorni mojster vojvoda D'Escars mu je pomagal kuhati.

Kralj je izumil piré iz mavrohov. To jed je vedno sam priprav-

Ni ji bilo treba ostati dolgo na preži in že sta trčila z oskrbnikom in napravila medsebojni obračun vsak po svoje tako, da sta ga pomnila do smrti.

Grga Pasarič si ni dotaknil napram šaferju niti z besedo, da mu je znano, kaj se je odigralo med njim in njegovo ženo. Ta dogodek ni prav nič zmešal njegovega dosedanega življenja. Kšeftaril je z vinom ter živino naprej ter je izostajal z doma, ne da bi Veroniki omenjal, kod hodi ter se vozi, s kom občuje in kolik je njegov zaslužek.

Gazda je že bil zopet kar celi teden z doma. Šuškovič ga je nadomeščal z vsem in je baš tokrat kazal gazdarici javno in pri vsaki priliki, kako je ona prava ničla pri hiši.

Nekega večera se je šalil z dekletki pred kletjo in uganjal opolzke ter ogabne šale. Mimo je imela priti Veronika in jo je zloba tudi dobro videl. Gospodinja niti dvomila ni, da se bo razposajeni prizor razpršil ob njenem pojavu. Kaj še!

Šuškovič je na cesti pred kletjo vpričo gazdarice pograbil punčaro, ki mu je bila najbolj pri roki, jo strastno objel, poljubil in jo pogal v Veroniko z besedami:

»Tako je vaju in zna Josip Šuškovič!«

Drznež vseh drznežev, tokrat se je urezal v klet in to za celo življenje!

Gazdarico je prešinila neugnana notranja ter moč. Liki levinja se je pognala v klevetnika in je padalo po njegovem obrazu od leve ter desne, dokler ni pobegnil v klet in se zaklenil v pivsko kamro.

Veronika se po podarjenih udarcih ni umaknila v hišo, ampak narekovala hlapcu skozi zaklenjena vrata z gromovitim glasom:

»Pri priči od hiše in med pujske, kamor spadaš!«

Tak le prizor na vasi privabi gledalce ter poslušalce izza vseh voglov, oken ter vežnih vrat. Ženski svet izpred kleti se je razletel, kakor bi ga bil odpihnil vihar, a sosedi so videli ter čuli, da je doslej vse-mogočni Šuškovič nemogoč pri Pasariču kot šafer. Kdo na božjem svetu bo še poslušal ter klonil tilnik pred valpetom, ki je bil javno žigosan od ženskih rok z najbolj sramotnimi ter nečastnimi udarci!

Po glasni odpovedi v kletki je odbrzela Veronika v stan. Ona sama in še par dekel je zmetalo Šuškovičevo obleko ter ropotijo na cesto in ga tudi s tem